

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός αποφάσεως 192/2009
Το Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων

Αποτελούμενο από την Δικαστή Μαρία Βαρεδάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 7-4-2009, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Του αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε." με έδρα την Αθήνα, Στουρνάρη 39, όπως νόμιμα εκπροσωπείται 2. Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αρ.10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται 3. Του αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ -ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ.130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται. 4. Της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ» με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, οι οποίοι παραστάθηκαν δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Χανίων Μάρθας Κοτσώνα η οποία νομιμοποίησε και τη δικηγόρο Αθηνών Έλλη Ρούσσου.

ΤΗΣ ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία «.....» που εδρεύει στα, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Δημητρίου Ποντικάκη. Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 14-11-2008 αίτησή τους που κατατέθηκε στη γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμό πρωτ. 619/9-12-2008, προσδιορίστηκε στη δικάσιμο 17-2-2009 οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο οικείο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. ν. 2121/93 για την «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει, μετά το ν. 3057/2002, νομοθετήθηκε η προστασία των συγγενικών, προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιωμάτων, δηλ. των δικαιωμάτων σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτή, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή πνευματικά έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων αυτών. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που

αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ως άνω ν. 2121/93, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα και οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία, ώστε να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους, η προστασία δε αυτή, συγκεκριμενοποιείται στη διάταξη του άρθρου 49 του νόμου αυτού, σύμφωνα με την οποία, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για την ειδικότερα στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου προσδιοριζόμενη παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, περαιτέρω, ότι ο σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι, κατ' αρχάς, η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες κατ' οίκον ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Για τη χρήση αυτή έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς, σταθμούς. Στην περίπτωση, όμως, που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής. Βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την ιδιαίτερη νομική έννοια του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας του «κοινού». Το κρίσιμο, δηλ. στοιχείο σχετικά με το δημόσιο χαρακτήρα της εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης του έργου είναι να γίνεται αυτή υπό συνθήκες, που το κάνουν προσιτό στο κατά την προαναφερθείσα έννοια «κοινό» (ΑΠ 907/03 ΕΛΔνη 44,1481). Απαιτείται, τελικά, η ύπαρξη πράξης, με την οποία ο λήπτης του ραδιοτηλεοπτικού έργου καθιστά αυτό προσιτό σε αόριστο αριθμό προσώπων, τα οποία δε χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους, ώστε να προκύπτει ένας από τους τρόπους «δημόσιας εκτέλεσης» κατά τον ορισμό του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 2121/93. Η έννοια δε της «προσιτότητας» περιλαμβάνει όχι μόνο τη δυνατότητα να μπορεί το έργο να ληφθεί από αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά και προεχόντως, μια σχέση επικοινωνίας μεταξύ εκείνου που το καθιστά προσιτό και των περαιτέρω ληπτών. Έτσι, συνιστά δημόσια εκτέλεση κατά τους όρους του ν. 2121/93 η περίπτωση κατά την οποία ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, ήτοι διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων, μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, πράγμα όμως που δεν γίνεται τυχαία, αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών. Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για τις ανάγκες αυτής, γίνεται μεσάζων, ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους, πλην του ίδιου και συγκεκριμένα από πρόσωπα, με τα οποία δε συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντος του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για μια άλλη ανεξάρτητη πράξη, με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται εκ νέου άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός και στο οποίο ο χρήστης μετακινεί την εκπομπή χωρίς δικαίωμα. Η πράξη αυτή συνιστά πλέον δημόσια εκτέλεση του έργου, έχουσα διαφορετικό προορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και διακριτή από την αρχική ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, με συνέπεια γι' αυτή να απαιτείται άδεια του δημιουργού και να δικαιολογείται η αξίωση άλλης αμοιβής. Σύμφωνα με τα πιο πάνω, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μίας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον

επιχειρηματία προσώπων), από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά, μέσω κεντρικής κεραιάς που εξυπηρετεί όλο το κτήριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή αμοιβής (Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, εκδ. 2002, σ. 217, Κοτσίρης, Αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης, ΕΕμπΔ 2002.251). Εξάλλου, με την από 7 Δεκεμβρίου 2006 απόφαση του Γ' Τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κρίθηκε ότι η διανομή σήματος από ξενοδοχειακό συγκρότημα μέσω συσκευών τηλεόρασης σε πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του συγκροτήματος αυτού ασχέτως της τεχνικής μετάδοσης του χρησιμοποιούμενου σήματος αποτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29/ΕΚ καθώς και ότι ο ιδιωτικός χαρακτήρας των δωματίων ξενοδοχειακού συγκροτήματος δεν κωλύει το αν αποτελεί η πράξη παρουσίασης έργου που πραγματοποιείται εκεί μέσω συσκευών τηλεόρασης πράξη παρουσίασης στο κοινό, με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1 της Οδηγίας 2001/29 (αντίθ. ΕφΑΘ 7593, 7594, 7595/2005.) Περαιτέρω, η αμοιβή που καθιερώνεται με το άρθρο 49 του ν. 2121/93 είναι όπως προαναφέρθηκε ενιαία, με την έννοια ότι προσδιορίζεται στο συνολικό ποσόν αυτής για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων με την ίδια απόφαση και πληρώνεται μία φορά από το χρήστη, κατανεμόμενη μεταξύ των δικαιούχων και δη μεταξύ αφενός των μουσικών και ερμηνευτών εκτελεστών και αφετέρου των παραγωγών. Το δικαίωμα της ευλόγου αμοιβής, των προαναφερομένων είναι ανεκχώρητο και η είσπραξη της υποχρεωτικά από το νόμο ανατίθεται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων αυτών οι οποίοι λειτουργούν, κατά τους όρους των άρθρων 54 επ. του ν. 2121/93, υποχρεούμενοι, ειδικότερα, να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές για τα μέλη τους, να προβάλλουν, στις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αντίστοιχες αμοιβές από τους χρήστες και να τις αποδίδουν στα μέλη τους, εξασφαλίζοντας την προσήκουσα μεταξύ αυτών κατανομή. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, μάλιστα, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με δημοσίευση του στον ημερήσιο τύπο. Ο υπολογισμός της απαιτούμενης αμοιβής, κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 55 παρ. 1β, 58 και 32 παρ. 1 του ν. 2121/93, γίνεται, κατ' αρχάς, σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων ή συνδυασμού των ακαθαρίστων εξόδων και εσόδων που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του. Εάν όμως η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή της ή τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, αυτή μπορεί να υπολογιστεί σε ορισμένο, κατ' αποκοπή, ποσόν. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για την εύλογη αμοιβή αυτή καθώς και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά για την αμοιβή αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ένα αποτελεσματικό σύστημα προστασίας των συγγενικών δικαιωμάτων, δεδομένου ότι η εφαρμογή της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων παρέχει τη δυνατότητα της ταχείας και προσωρινής ρύθμισης της εν λόγω διαφοράς, που συνεπάγεται την άρση των εμποδίων στη διακίνηση των πνευματικών έργων, έως ότου το αρμόδιο δικαστήριο αποφανθεί οριστικά για το ύψος της οφειλόμενης από τους χρήστες εύλογης αμοιβής. Αυτό, ερμηνευόμενο σύμφωνα με τους στόχους των συναφών, ως κατωτέρω, κοινοτικών Οδηγιών, συμβάλλει στην ανάπτυξη της πολιτιστικής δημιουργικότητας, δεδομένου ότι με την ταχεία προσωρινή επίλυση της διαφοράς αυτής εξασφαλίζεται η οικονομική αυτονομία και αξιοπρέπεια των

ερμηνευτών εκτελεστών καλλιτεχνών και συνεχίζονται οι σχετικές επενδύσεις των παραγωγών, που χρηματοδοτούν αυτές τις πολιτιστικές δημιουργίες. Είναι προφανές όμως ότι δεν πρόκειται για ασφαλιστικό μέτρο, αλλά περί ρυθμιστικού μέτρου για το οποίο εφαρμόζονται οι περί ασφαλιστικών μέτρων διατάξεις του ΚΠολΔ. Έτσι, για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής δεν προϋποτίθεται επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου που αποτελούν την αναγκαία προϋπόθεση για τη λήψη κάθε ασφαλιστικού μέτρου. Εξάλλου, σε σχέση με τα κριτήρια, με βάση τα οποία το Δικαστήριο, σε περίπτωση διαφωνίας των μερών, θα οδηγηθεί στον προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να παρατηρηθούν τα ακόλουθα: Τα συναφή νομοθετικά κείμενα (ν. 2121/93 και ν. 3057/02) καθώς και οι Οδηγίες 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992 και 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 2001 (σε εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω νόμοι, αντιστοίχως) δεν προσδιορίζουν τον ορισμό της εύλογης αμοιβής και ούτε καθορίζουν κριτήριο για καθορισμό της. Εξάλλου, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση 245/00/6-2-2003, αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος του Δικαστηρίου Hoge Raad det Nederlanden, ως προς την ερμηνεία του άρθρου Β' παρ. 2 της ως άνω Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, που ανέκυψε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ των διαδίκων SENIA (ιδρύματος για την εκμετάλλευση των συγγενικών δικαιωμάτων) και NOS (ιδρύματος ολλανδικής ραδιοτηλεόρασης) με αντικείμενο τον καθορισμό της ευλόγου αμοιβής, της καταβλητέας στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωνογραφήματων για τη ραδιοφωνική ή τηλεοπτική μετάδοση των εν λόγω φωνογραφήματων, έκρινε ότι, ελλείπει κοινοτικού ορισμού της εύλογης αμοιβής, η έννοια αυτής πρέπει να αναλύεται από τον Εθνικό Δικαστή με τον πλέον ομοιόμορφο, κατά το δυνατόν, τρόπο στο έδαφος της Κοινότητας και σύμφωνα με τους στόχους της Οδηγίας 92/100, όπως αυτοί προσδιορίζονται, ιδίως, με τις αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας, ως ικανής να οδηγήσει στην επίτευξη δέουσας ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών φωνογραφήματων να εισπράττουν αμοιβή λόγω της ραδιοφωνικής μετάδοσης φωνογραφήματος και του συμφέροντος των τρίτων να μπορούν να μεταδίδουν ραδιοφωνικά το εν λόγω φωνογράφημα με εύλογες προϋποθέσεις, και περαιτέρω, ότι ο εύλογος χαρακτήρας της αμοιβής αυτής αναλύεται, ιδίως, ενόψει της αξίας της συγκεκριμένης χρήσης, στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών. Ενόψει αυτών, ο καθορισμός του ύψους της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι δικαιούχοι των συγγενικών δικαιωμάτων για την απλή, χωρίς τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα, ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσης τους, που λαμβάνουν ραδιοτηλεοπτικά οι πελάτες των ξενοδοχείων (κοινό υπό την προαναφερόμενη έννοια) από τις εγκαταστημένες στα δωμάτια τους συσκευές τηλεόρασης και ραδιοφώνου, τις οποίες αυτοί μπορούν κατά την κρίση τους να χρησιμοποιούν, με συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε, να συντρέχει περίπτωση δημόσιας εκτέλεσης με την έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 ν. 2121/93, πρέπει να γίνει σύμφωνα με τους στόχους της ως άνω Οδηγίας και του προστατευτικού πνεύματος των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν. 2121/93. Το Δικαστήριο, στην ειδικότερη αυτή περίπτωση, θα καθορίσει το ύψος της ευλόγου αμοιβής, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και τους κανόνες της λογικής, και μεταξύ άλλων κριτηρίων που πρέπει να λάβει υπόψη του, είναι η αξία της συγκεκριμένης χρήσης στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών, ο αριθμός των δωματίων του ξενοδοχείου, ο δείκτης πληρότητας του, η εμπορική ή τουριστική κίνηση της περιοχής, όπου βρίσκεται, ο σκοπός για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν εκεί (αν δηλαδή πρόκειται για τουριστικό ή επαγγελματικό σκοπό), ο κατά μέσο όρο χρόνος διαμονής τους, η δυνατότητα (από άποψης χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της Ελληνικής γλώσσας) παρακολούθησης ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και προγραμμάτων με έργα ερμηνείας και παραγωγής των δικαιούχων των

συγγενικών δικαιωμάτων, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος που οι κρατικοί και ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί καλύπτουν προγράμματα με τα ως άνω προστατευόμενα έργα, η ένταση της τηλεθέασης αυτών, οι συμβατικώς οριζόμενες αμοιβές σε θέματα συγγενικών δικαιωμάτων άλλων ξενοδοχείων, το ύψος της συμφωνημένης αμοιβής που καταβάλλει το ξενοδοχείο σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων για τη δυνατότητα χρήσης, από τους πελάτες τους, έργων προστατευόμενων από το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας, καθώς και το ύψος της αμοιβής που καθορίστηκε με προγενέστερες αποφάσεις του ιδίου ή άλλου δικαστηρίου για ξενοδοχεία ανάλογης κατηγορίας και θέσης. Τέλος, ενόψει του ότι η αξίωση για εύλογη αμοιβή γεννάται αφότου το έργο γίνει αντικείμενο εκμεταλλεύσεως χωρίς την απαιτούμενη άδεια, οπότε εναπόκειται στο Δικαστήριο μόνο να καθορίσει προσωρινά το ύψος της εύλογης αμοιβής και τους όρους πληρωμής της, μετά τον εν λόγω δικαστικό προσδιορισμό έχει πλέον αυτό την εξουσία, δικάζοντας κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να προχωρήσει και στην προσωρινή επιδίκαση της εν λόγω απαιτήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 728επ του ΚΠολΔ, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προϋποθέσεις της διατάξεως 682 του ίδιου Κώδικα, δηλαδή συντρέχει επείγουσα περίπτωση ή αποτροπή επικείμενου κινδύνου. Η αντίθετη άποψη δεν βρίσκει έρεισμα στο Ν 2121/93 και στις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων του ΚΠολΔ δεδομένου ότι πρόκειται εδώ περί γεγεννημένης απαιτήσεως, η οποία, μετά τον καθορισμό του ύψους της και των όρων πληρωμής, είναι ορισμένη και συνεπώς, συντρέχοντων και των, κατά τα άνω, νομίμων προς τούτο όρων, όπως διαγράφονται στην διάταξη του άρθρου 682 του ΚΠολΔ, είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων με την μορφή της προσωρινής επιδικάσεως απαιτήσεως του άρθρου 728 επ του ίδιου Κώδικα.

Στην υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 παρ4 του ν 2121/93, ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές και ο τέταρτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, έχοντας, ως μόνοι αντιπροσωπευτικοί στην Ελλάδα Οργανισμοί Συλλογικής Διαχείρισης των συγγενικών αυτών δικαιωμάτων, τις αναφερόμενες στον ίδιο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης που τους έχουν αναθέσει οι ονομαστικά αναφερόμενοι ηθοποιοί, μουσικοί, τραγουδιστές και παραγωγοί της χώρας τους, μεταξύ των οποίων και η διαπραγμάτευση και είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 για όλους τους ημεδαπούς δικαιούχους των παραπάνω κατηγοριών αλλά και τους αλλοδαπούς αντίστοιχους φορείς. Ότι από κοινού οι αιτούντες συμφώνησαν και συνέταξαν αμοιβολόγιο ως προς τη χρήση των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου με την αναφερόμενη εύλογη και δίκαιη αμοιβή, το οποίο γνωστοποίησαν στο κοινό, ότι κάλεσαν με εξώδικο το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδος, στο οποίο ανήκει και η καθής η αίτηση, η οποία εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο με τον διακριτικό τίτλο «.....», δυναμικότητας ... δωματίων, να διαπραγματευθεί για τον καθορισμό και την είσπραξη εύλογης αμοιβής που δικαιούνται τα μέλη τους από τη χρήση των υλικών φορέων, πλην όμως οι διαπραγματεύσεις δεν απέδωσαν λόγω άρνησης του, μολονότι καθημερινά και με τους αναφερόμενους τρόπους κατά το χρονικό διάστημα των ετών 2005-2007 η καθής η αίτηση έχει εγκαταστήσει τηλεοράσεις και ραδιόφωνα σε κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου της μεταδίδοντας δίχως την άδεια τους κρατικούς και ιδιωτικούς σταθμούς, χωρίς να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό στους αιτούντες οργανισμούς. Ότι η εύλογη αμοιβή που δικαιούνται αυτοί ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί του συνόλου των δικαιούχων της κατηγορίας τους ανέρχεται με βάση το καθορισθέν αμοιβολόγιο στα αναφερόμενο ποσό ανάλογα με την κατηγορία στην οποίαν έχει ενταχθεί το ξενοδοχείο, από το οποίο ποσοστό 50% δικαιούται ο πρώτος, ποσοστό 12,5% ο δεύτερος και ο τρίτος και ποσοστό 25% δικαιούται ο τέταρτος, κατά την

μεταξύ τους συμφωνία. Ζητούν, επικαλούμενοι επείγουσα περίπτωση και επικείμενο κίνδυνο, λόγω της άρνησης της καθής η αίτηση να συμφωνήσει και να καταβάλλει οποιαδήποτε αμοιβή, να καθοριστεί, κατά τα ποσά και τις διακρίσεις που αναφέρουν, η εύλογη αμοιβή για τη χρήση των υλικών φορέων ήχου που χρησιμοποίησε αυτή, να επιδικαστεί προσωρινά το μισό του ποσού αυτού, όπως ορίζεται για κάθε κατηγορία, και να καταδικαστεί αυτή στη δικαστική τους δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό η αίτηση, η οποία αρμοδίως φέρεται ενώπιον του δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682, 683, 25 ΚΠολΔ και 49 παρ.1 ν. 2121/1993), είναι ορισμένη, δεδομένου ότι περιέχει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται κατά το νόμο για την πληρότητα της και δεν είναι αναγκαίο, για το ορισμένο αυτής, να αναφέρονται στο δικόγραφο όλοι οι ημεδαποί και αλλοδαποί ερμηνευτές, η σχέση που συνδέει τους αιτούντες με τους δικαιούχους, οι τυχόν συμβάσεις αμοιβαιότητας με αλλοδαπούς οργανισμούς, ο χρόνος κατάρτισης των συμβάσεων ή η πληρεξουσιότητα ανάθεσης και η διάρκεια αυτών, αλλά ούτε και η πλήρης απαρίθμηση των χρησιμοποιηθέντων έργων είναι απαραίτητη, αλλά αρκεί ενδεικτική απαρίθμηση αυτών. Περαιτέρω δεν πάσχει από αοριστία η αίτηση για τον λόγο ότι δεν αναφέρονται τα στοιχεία δημοσίευσης του αμοιβολογίου (ημερομηνία και εφημερίδα) καθόσον τα στοιχεία αυτά μπορούν να προκύψουν από τις αποδείξεις και δεν είναι αναγκαίο να εκτίθενται στην αίτηση. Η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και σ' αυτές (των άρθρων 682, 728 παρ.2 και 176 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί η ουσιαστική βασιμότητα της.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων και που εξετάστηκαν ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Οι αιτούντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 54 παρ. 4 του ν. 2121/93 και συγκεκριμένα, ο πρώτος από τους αιτούντες για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρίες-παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Η καθής διατηρεί και εκμεταλλεύεται στην πόλη των επί της οδού, ξενοδοχείο με τον διακριτικό τίτλο «.....», με ... δωμάτια και ανήκει στην κατηγορία των τεσσάρων αστέρων. Στα ως άνω δωμάτια του ξενοδοχείου είναι εγκατεστημένες συσκευές τηλεόρασης και έτσι παρέχεται στους πελάτες του ξενοδοχείου η δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών σταθμών της χώρας. Οι δέκτες τηλεόρασης που έχει εγκαταστήσει η καθής σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της συνδέονται με ένα δικό της κεντρικό διανεμητικό δέκτη (κεντρική κεραία), που λαμβάνει τα τηλεοπτικά προγράμματα των κρατικών και ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, τα οποία μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια. Ερμηνείες και παραγωγές που διαχειρίζονται και προστατεύουν οι αιτούντες οργανισμοί μεταδίδονταν καθημερινά καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2005, 2006 και 2007 από όλους τους κρατικούς και ιδιωτικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, καλύπτοντας ημερησίως μεγάλο τηλεοπτικό χρόνο. Ενόψει τούτου και λαμβάνοντας υπόψη και τον μεγάλο αριθμό των λειτουργούντων κατά τα έτη αυτά στην ελληνική επικράτεια με πανελλήνια εμβέλεια τηλεοπτικών σταθμών, η τηλεοπτική μετάδοση των διαχειριζόμενων και προστατευόμενων από τους αιτούντες έργων ήταν ευρεία, καλύπτοντας όλα σχεδόν τα έργα των δημιουργών. Η καθής στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας και για την επίτευξη των εμπορικών της σκοπών και πορισμού οικονομικού οφέλους κατέστησε προσιτά τα επίδικα τηλεοπτικά προγράμματα στους πελάτες της, οι οποίοι και συγκροτούν κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη την έννοια του «κοινού»,

διαμορφώνοντας τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες με τις ως άνω πράξεις της. Δηλαδή προέβη στην εγκατάσταση κεντρικού διανεμητικού δέκτη, κατάλληλου και ικανού να λαμβάνει όλα τα προγράμματα των τηλεοπτικών σταθμών πανελληνίας εμβέλειας, τοποθέτησε τις σωληνώσεις εγκατάστασης για διοχέτευση των λαμβανομένων από την κεντρική κεραία τηλεοπτικών σημάτων σε όλα τα δωμάτια του ξενοδοχείου της και τοποθέτησε στα δωμάτια συσκευές τηλεόρασης για τη λήψη από τους πελάτες της των τηλεοπτικών σημάτων. Είναι προφανές ότι και αν δε γίνεται από την καθής η χρήση του υλικού φορέα, δεν πρόκειται για απλή λήψη τηλεοπτικής εκπομπής και δη για χρήση της τηλεοπτικής μετάδοσης, για την οποία έχουν καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά για μία άλλη, ανεξάρτητη πράξη με την οποία το τηλεοπτικώς εκπεμπόμενο έργο γίνεται από νέο, άμεσα προσιτό και αντιληπτό από άλλο κοινό, ενώ οι αιτούντες, κατά την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων με τους τηλεοπτικούς σταθμούς για καταβολή της εύλογης αμοιβής, δεν είχαν αποβλέψει σ' αυτό. Έτσι, η καθής, ως χρήστης-λήπτης της τηλεοπτικής μετάδοσης παρουσίασε αυτήν χωρίς δικαίωμα σε κοινό άλλο από το προοριζόμενο για εκμετάλλευση και επίτευξη των προαναφερομένων επιχειρηματικών της σκοπών. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των αιτούντων διαφορετική από την αρχικώς προβλεπόμενη, δηλαδή από αυτή για την οποία προορίζονταν η τηλεοπτική μετάδοση τους και αναμφισβήτητα θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους αιτούντες έργων με την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 2121/93. Συνεπώς, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των αιτούντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθής, η οποία έχει αντίστοιχη υποχρέωση να καταβάλει στους αιτούντες εύλογη αμοιβή. Η συγκεκριμένη όμως χρήση από την καθής των έργων των αιτούντων έχει όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα, σε σχέση με το αντικείμενο λειτουργίας της ξενοδοχειακής της μονάδος και ενόψει της φύσης και των συνθηκών της από μέρους της εκμετάλλευσης των προστατευομένων από τους αιτούντες έργων, καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή του προβλεπόμενου από τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 του ν. 2121/93 τρόπου υπολογισμού της ευλόγου αμοιβής τους σε ποσοστό επί των ακαθαρίστων εσόδων ή εξόδων που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα της καθής και προέρχονται από την εκμετάλλευση των έργων τους. Συνεπώς, η αμοιβή που υποχρεούται να καταβάλει η τελευταία στους αιτούντες, πρέπει, ενόψει και όσων σχετικώς προαναφέρθηκαν, να καθοριστεί σε ορισμένο ποσό κατ' έτος, το οποίο θα είναι ενιαίο για όλους τους αιτούντες και εύλογο, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη. Οι αιτούντες την 24-4-2003_με_δημοσίευση στις εφημερίδες «Ναυτεμπορική», «Ριζοσπάστης» και «Αυγή», γνωστοποίησαν στο κοινό το αμοιβολόγιο που είχαν καταρτίσει για την αμοιβή που έπρεπε να καταβάλουν οι ξενοδόχοι που χρησιμοποιούν τηλεοράσεις και ραδιόφωνα για την εκπομπή των ως άνω προγραμμάτων, ανάλογα με την κατηγορία των αστέρων στην οποίαν ανήκει το κάθε ξενοδοχείο σε συνδυασμό με κάθε δωμάτιο του ξενοδοχείου. Το ως άνω αμοιβολόγιο αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, σε παρουσίαση έργων των μελών τους στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που, κατά το αμοιβολόγιο αυτό και για το έτος 2005, 2006 και 2007 αξιώνονταν υπέρ των μελών των αιτούντων από ξενοδοχειακές επιχειρήσεις τριών αστέρων για καθένα από τα ως άνω έτη, ανέρχεται στο ποσό των 0,10 λεπτών ημερησίως ανά δωμάτιο, ενώ για τις λοιπές κατηγορίες ξενοδοχείων αυτή ήταν κατ' ανάλογο μέτρο αυξημένη ή μειωμένη. Σε αυτή τη βάση επιχειρήθηκε συνολική, για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, διαπραγμάτευση μεταξύ των αιτούντων και του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, αλλά και με τον Σύλλογο Ξενοδόχων στα, των οποίων είναι μέλος η καθής, όμως οι διαπραγματεύσεις απέβησαν άκαρπες. Εξάλλου και η καθής αρνείται και αμφισβητεί την προαναφερόμενη υποχρέωσή της, μολονότι άλλες

ξενοδοχειακές επιχειρήσεις έχουν ήδη συνάψει συμβάσεις με τους αιτούντες οργανισμούς και συμφώνησαν στην καταβολή εύλογης αμοιβής για παρόμοια με την ενεργούμενη από την καθής δημόσια παρουσίαση έργων των μελών της. Εναντίον μάλιστα της τότε ιδιοκτήτριας του ανωτέρω ξενοδοχείου «.....», οι αιτούντες είχαν ασκήσει την με αρ 337/05 αίτηση επιδιώκοντας τον προσωρινό καθορισμό εύλογης αμοιβής για τα έτη 2003 και 2004 επί της οποίας εκδόθηκε, η με αρ 2426/05 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου με την οποία έγινε δεκτή η αίτηση αυτή. Υφίσταται επομένως διαφωνία μεταξύ χρήστη και των αιτούντων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων για την εύλογη αμοιβή των μελών των τελευταίων και αναδεικνύεται, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 49 παρ, 1 του ν. 2121/93 η εξουσία του παρόντος Δικαστηρίου να καθορίσει προσωρινά το ύψος της. Ο ισχυρισμός της καθής ότι καταχρηστικά ασκούν ο δικαίωμά τους οι αιτούντες διότι αξιώνουν υπέρογκη αμοιβή και υπέρογκες ανά έτος αυξήσεις αυτής είναι μη νόμιμος και απορριπτέος διότι τα περιστατικά αυτά και αληθινά υποτιθέμενα δεν συνιστούν την κατ' αρθ 281 ΑΚ καταχρηστική άσκηση δικαιώματος αλλά αντιθέτως, σε μια τέτοια περίπτωση, εναπόκειται στο Δικαστήριο να καθορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής. Το Δικαστήριο, όπως προαναφέρθηκε, για τον προσδιορισμό της υπέρ των αιτούντων εύλογης αμοιβής, συνεκτιμά όλα τα προαναφερόμενα στοιχεία, χωρίς να δεσμεύεται από το κατά τα άνω αμοιολόγιο, το οποίο, σημειωτέον, καθορίστηκε από τους αιτούντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς διαφοροποιήσεις ανάλογες με τη θέση και την τουριστική κίνηση κάθε περιοχής και την πληρότητα κάθε ξενοδοχείου, στοιχεία από τα οποία, όμως, εξαρτάται το ύψος των εσόδων κάθε επιχείρησης και, συνεπώς, και η ωφέλεια της από την παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου και πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, έστω και γενικά, ακόμη και όταν η αμοιβή προσδιορίζεται σε ορισμένο ποσό. Στην προκειμένη περίπτωση πιθανολογήθηκε ότι η περιοχή στην οποία βρίσκεται το ξενοδοχείο της καθής δεν είναι ιδιαίτερα ελκυστική από τουριστική άποψη, ιδίως τους χειμερινούς μήνες, ότι η διαμονή των περισσότερων πελατών σ' αυτό γίνεται για επαγγελματικούς, κυρίως, λόγους, ώστε αυτοί έχουν, λόγω των επαγγελματικών τους απασχολήσεων, μειωμένη χρονική δυνατότητα να παρακολουθήσουν τα ραδιοτηλεοπτικά μεταδιδόμενα στα δωμάτιά τους έργα των αιτούντων, ότι μεγάλος αριθμός πελατών κατά τους θερινούς ιδίως μήνες είναι αλλοδαποί και ότι η πληρότητα του κατά μέσο όρο ανέρχεται σε ποσοστό 60%. Συνεκτιμωμένων των ανωτέρω στοιχείων και λαμβάνοντας υπόψη την αξία της συγκεκριμένης χρήσης εκ μέρους της καθής στα πλαίσια των οικονομικών συναλλαγών που, όπως έχει ήδη λεχθεί, έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης της επιχείρησής της, τον αριθμό των δωματίων και την πληρότητα του ξενοδοχείου της κατά τα έτη 2005, 2006, 2007, το σκοπό της διαμονής των πελατών σ' αυτό, τον κατά μέσο όρο χρόνο παραμονής τους, τις πραγματικές δυνατότητες των πελατών να παρακολουθήσουν στο δωμάτιό τους ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές με έργα που διαχειρίζονται οι αιτούντες, το ποσοστό ακρόασης και τηλεθέασης των έργων αυτών, το μέγεθος του ραδιοτηλεοπτικού χρόνου που καταλαμβάνει η μετάδοση των εν λόγω έργων και την συμβατικά οριζόμενη αμοιβή συγγενικών δικαιωμάτων των αιτούντων με άλλα ξενοδοχεία το Δικαστήριο κρίνει, με βάση και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, ότι το ύψος της προκειμένης εύλογης αμοιβής πρέπει να καθοριστεί προσωρινά στο ποσό των 0,06 λεπτών ημερησίως ανά δωμάτιο ,δηλαδή σε 29,2 (0,08X365) ευρώ ετησίως ανά δωμάτιο και συνολικά σε 2394,4 (29,2X 82 δωμάτια) ευρώ, για καθένα από τα έτη 2005 ,2006 και 2007, δηλαδή τελικά σε 7183,2 (2394,4X3) ευρώ. Η προσωρινή αυτή αμοιβή κρίνεται εύλογη και είναι ικανή να οδηγήσει στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των αιτούντων οργανισμών να εισπράττουν αμοιβή λόγω της δημόσιας παρουσίασης των προστατευόμενων απ' αυτούς έργων, μέσω των δεκτών τηλεόρασης, που είναι εγκατεστημένοι στα δωμάτια του ξενοδοχείου της καθής και του συμφέροντος της

τελευταίας να μπορεί να εκμεταλλεύεται τη χρήση των έργων αυτών με εύλογες προϋποθέσεις. Το ποσό αυτό κατανέμεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, σε ποσοστό 50% για τον πρώτο δηλαδή σε 3591,6 ευρώ, σε ποσοστό 12,5 % για τον δεύτερο και τρίτο αιτούντα δηλαδή σε 897,9 ευρώ για τον καθένα εξ αυτών και σε ποσοστό 25% στον τέταρτο αιτούντα δηλαδή σε 1795,8 ευρώ. Πιθανολογήθηκε τέλος ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του ημίσεως των, ως άνω, προσδιορισθέντων ποσών, πλέον του αναλογούντος στα καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για την απόδειξη που θα εκδοθεί σχετικά από τους αιτούντες, προς κάλυψη άμεσων και μη επιδεκτικών αναβολής βιοτικών αναγκών των δικαιούχων, πολλοί από τους οποίους, όπως κατέθεσε ο μάρτυρας, αποβλέπουν στο μοναδικό αυτό έσοδο για την συντήρησή τους, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι η καθής έχει ήδη αποκομίσει κατά τα επίδικα έτη οικονομικό όφελος από την χρήση των έργων τους. Ο αντίθετος ισχυρισμός της καθής περί μη συνδρομής επείγουσας περίπτωσης για την εν λόγω προσωρινή επιδίκαση, επειδή όπως διατείνεται είναι φερέγγυα είναι αβάσιμος και απορριπτέος, διότι η φερεγγυότητα της καθής δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για την συνδρομή ή μη επείγουσας περίπτωσης για την προσωρινή επιδίκαση της αμοιβής στους δικαιούχους, σκοπός της οποίας δεν είναι η εξασφάλιση της καταβολής της έναντι της τυχόν αφερεγγυότητας της οφειλέτιδάς της, αλλά η κάλυψη των προαναφερόμενων αναγκών των δικαιούχων. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος η αίτηση ως βάσιμη από ουσιαστική άποψη και να καταδικαστεί η καθής η αίτηση στην καταβολή ενός μέρους από τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων, λόγω της μερικής νίκης και ήττας τους (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλει να καταβάλει η καθής η αίτηση στους αιτούντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για λογαριασμό των δικαιούχων μελών τους ηθοποιών, παραγωγών, μουσικών και τραγουδιστών για την αναφερόμενη στο σκεπτικό εκμετάλλευση του ρεπερτορίου τους για το χρονικό διάστημα 2005-2007 το ποσό των 7183,2 ευρώ, πλέον αναλογούντος ΦΠΑ για τις αποδείξεις καταβολής που θα εκδοθούν

Καθορίζει προσωρινά την εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες ως ακολούθως: α) στο ποσό των 3591,6 ευρώ της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής για τον πρώτο αιτούντα, β) στο ποσό των 897,9 ευρώ για καθένα των δεύτερου και τρίτου αιτούντων, και γ) για τον τέταρτο αιτούντα στο ποσό των 1795,8 ευρώ.

Υποχρεώνει την καθής να καταβάλει στους αιτούντες οργανισμούς το μισό της ως άνω καθορισθείσας εύλογης αμοιβής για τον καθένα τους και κατά το προαναφερόμενο ποσοστό που αναλογεί σε κάθε κατηγορία που εκπροσωπεί ο καθένας, πλέον του αναλογούντος στα προσωρινώς καταβλητέα ποσά ΦΠΑ για τις αποδείξεις που θα εκδοθούν.

Καταδικάζει την καθής η αίτηση να καταβάλει ένα μέρος από τα δικαστικά έξοδα των αιτούντων τα οποία ορίζει σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στις 25-5-2009, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με παρούσα τη γραμματέα Αικατερίνη Σπαντιδάκη, μόνο για τη δημοσίευση.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Για τη Δημοσίευση